

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 05.09.1973, sp. zn. 12 Co 140/73, ECLI:CZ:MSPH:1973:12.CO.140.1973.1

Číslo: 27/1974

Právní věta: Pro posouzení předpokladů ke změně pravomocného rozsudku o výživném (§ 99 odst. 1 zák. o rod.) musí být doložen závěr, že došlo ke změně poměrů a že v důsledku toho je třeba změnit i výši výživného. Nepostačí jen úvaha o tom, zda dosavadní výživné je přiměřené. Jinak by totiž šlo o nepřípustnou reparaci pravomocného soudního rozhodnutí.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 05.09.1973

Spisová značka: 12 Co 140/73

Číslo rozhodnutí: 27

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Řízení před soudem, Rozhodnutí soudu, Výživné, Výživné dítěte, Změna poměrů, Změna rozhodnutí soudního

Předpisy: 94/1963 Sb. § 99 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 27/1974 sb. rozh.

Pro posouzení předpokladů ke změně pravomocného rozsudku o výživném (§ 99 odst. 1 zák. o rod.) musí být doložen závěr, že došlo ke změně poměrů a že v důsledku toho je třeba změnit i výši výživného. Nepostačí jen úvaha o tom, zda dosavadní výživné je přiměřené. Jinak by totiž šlo o nepřípustnou reparaci pravomocného soudního rozhodnutí.

(Rozsudek Městského soudu v Praze z 5. 9. 1973, [12 Co 140/73](#))

Obvodní soud pro Prahu 9 zvýšil výživné, které otec nezletilé J. F. dosud platil, a to z dosavadních 400 Kčs na 500 Kčs měsíčně od 1. 4. 1973. Jak z odůvodnění tohoto rozsudku vyplývá, učinil tak zejména s ohledem na zvyšující se potřeby nezletilé, jakož i na to, že otcův příjem je do té míry vysoký, že takové zvýšení dovoluje.

Proti tomuto rozsudku se odvolal otec nezletilé a poukazoval jednak na to, že podle jeho názoru důvody k nové úpravě dány nebyly, jakož i na to, že uzavřel sňatek a s manželkou očekávají narození dítěte.

Městský soud v Praze změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že návrh na zvýšení výživného zamítl.

Z odůvodnění:

Podle předchozí úpravy výživného na nezletilou ze strany otce rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 9 z 11. 7. 1972 sp. zn. 5 C 715/72 měl otec tehdy příjem ve výši 2400 Kčs, matka 962 Kčs a žádný z nich v té době neměl další vyživovací povinnost.

Podle ustanovení § 99 odst. 1 zák. o rod. může soud změnit rozhodnutí o výživném, jestliže se změnily poměry. Samozřejmě nejde o jakoukoliv změnu, ale jen o takovou změnu, která má význam pro závěr, že výživné stanovené v předchozím rozhodnutí již neodpovídá změněné situaci jak na straně osob k výživě povinných, tak i osoby k výživě oprávněné.

Soud prvního stupně v tomto řízení nyní zjistil, že otcův plat činí 2454 Kčs měsíčně a matčin 1293 Kčs měsíčně. Z toho ovšem nelze dovodit závěr, že v poměrech osob k výživě povinných došlo k takové změně, která by opodstatňovala zvýšení rozsahu otcovy vyživovací povinnosti.

Za tohoto stavu věci, když ani počet osob, k nimž mají oba rodiče vyživovací povinnost, se ve srovnání s dobou předchozí úpravy nezměnil, bylo třeba ještě posoudit, zda nastaly změny v odůvodněných potřebách nezletilé samotné. Při posuzování opodstatněnosti návrhu na zvýšení výživného však jde o to vystihnout okamžik, kdy souhrn postupných plynulých změn znamená již novou situaci ve srovnání s tou, z níž se vycházelo při úpravě předchozí. K takovým změnám v růstu životních potřeb nezletilé J. F. v projednávané věci dosud nedošlo, zvláště když příjem její matky se v mezidobí zvýšil, a když - byť i stále platí (§ 85 odst. 3 zák. o rod.), že matka převážnou část své povinnosti plní výkonem osobní péče o nezletilou - je možno vycházet z toho, že osobní finanční příspěvek matky může být přece jenom o něco málo vyšší, než tomu bylo při předchozím rozhodnutí.

Z těchto důvodů dospěl odvolací soud k závěru, že nejsou dány zákonné předpoklady (§ 99 odst. 1 zák. o rod.) k provedení nové úpravy rozsahu vyživovací povinnosti.

V této souvislosti je třeba uvést, že z hlediska rozhodování, zda jsou podmínky pro změnu pravomocného soudního rozhodnutí o výživném, není rozhodná úvaha, zda dosavadní výživné je přiměřené či nikoliv; taková úvaha má místo až v okamžiku, kdy je určen nepochybný závěr o tom, že jsou podmínky pro novou úpravu, dané změnou poměrů, a kdy je třeba řešit konkrétní rozsah nového výživného. Jinak by totiž šlo o nepřipustnou reparaci pravomocného soudního rozhodnutí, jímž jsou jak účastníci, tak i soud vázáni (§ 159 odst. 2 o. s. ř.), jinými prostředky, než předpokládá zákonná úprava (§ 228 a násl. a § 236 a násl. o. s. ř.).

Pokud otec nezletilé poukazoval na to, že se znovu oženil, postačí dodat, že uvedená skutečnost není sama o sobě důvodem ke snížení jeho vyživovací povinnosti k nezletilé dceři. Poukazoval-li dále, že očekávají narození dítěte z nového manželství, je třeba při posuzování této námitky vycházet z ustanovení § 154 odst. 1 o. s. ř., podle něhož je pro rozsudek rozhodný stav ke dni jeho vyhlášení.

Ze všech uvedených důvodů byl napadený rozsudek změněn (§ 220 odst. 1 o. s. ř.) a návrh na novou úpravu výživného zamítnut.